

AUTE

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 30 de novembre del 2017.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Per escrit de data de registre 26-05-2016, la representació processal del Sr. X.M.G. va presentar demanda en reclamació de quantitat a tramitar pel procediment ordinari contra la societat mercantil andorrana "A", SA, i contra el Sr. F.V.D.L.P., demanant al tribunal llur condemna solidària a :

- donar compliment a l'acord d'extinció de la relació laboral de mutu acord de data 15 de febrer de 2012 establert entre l'entitat i el seu mandant.

- pagar les trimestralitats pendents (a data de la demanda 189.565€) quantitat que s'haurà d'augmentar amb aquelles noves trimestralitats que vagin venent.

- pagar tots els perjudicis i danys causats al seu mandant per l'incompliment contractual en qüestió que resultin acreditats, entre d'altres tots aquells càrrecs i interessos de demora que s'estan generant per l'impagament a la pròpia entitat.

- pagar els honoraris d'advocat i defensa lletrada en aquelles causes que es segueixen contra el seu mandant a causa del seu treball en l'entitat (en data 9 de novembre de 2015, 66.660,55€).

- restablir i mantenir la cobertura sanitària.
- pagar els interessos legals a partir de la contesta de la demanda.
- pagar la totalitat de les despeses judicials causades pel present procediment, incloent els honoraris d'advocada i de procurador.

II.- Per escrit del 14-07-2017, la representació processal de "A" i del Sr. F.V.D.L.P., de forma preliminar, va presentar una sol·licitud de suspensió per prejudicialitat penal fins que es resolguin les causes penals 8000081/2015 i 8000176/2015 per sentència ferma.

També de forma preliminar va sol·licitar la crida en garantia del Sr. J.P.M.P. i de la societat de nacionalitat panamenya "B".

Quant a la demanda principal, va sostenir que el Sr. F.V.D.L.P. mancava de legitimació passiva, i sobre el fons, es va oposar a la demanda, sol·licitant la seva íntegra desestimació, tot i formulant una demanda reconvencional per tal de condemnar al Sr. X.M.G. a reembossar a "A" totes les quantitats que s'acrediti que ha percebut d'aquesta entitat, o per compte de la mateixa, com a conseqüència del contracte de data 15 de febrer de 2012 (subsidiàriament, des del dia 01-03-2013 i fins a l'actualitat), amb els interessos legals corresponents.

III.- L'Hble. Tribunal va dictar Aute de data 30-05-2017, decidint no donar lloc a la petició de suspensió.

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la societat "A", SA, i del Sr. F.V.D.L.P. demanant es dicti un aute estimant la prejudicialitat penal atesa l'existència de les causes penals 8000081/2015 i 8000176/2015.

La representació processal del Sr. X.M.G. demanda la desestimació del recurs per no ésser la resolució susceptible de recurs i subsidiàriament per no reunir els requisits de la prejudicialitat penal, i la confirmació de l'Aute i la imposició de les costes a la contrapart.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Abans d'entrar en l'estudi del recurs hem d'efectuar unes consideracions sobre la qüestió plantejada per la part apel·lada que en virtut de l'article 17 de l'annex II del Decret del 04-02-1986, l'Aute que no dóna lloc a la prejudicialitat penal, al no impossibilitar la continuació del judici, no podria ésser objecte d'apel·lació i que per tant no calia admetre a tràmit el present recurs.

És cert que el text regulador del procediment abreuja aprovat pel Decret del 04-02-1986 diu en el seu article 4 *"El mateix procediment serà aplicable a les pretensions incidentals en tots els assumptes civil sense limitació de quantitat."* i en el seu article 17 que *"Els autes recaiguts en les qüestions incidentals a que es refereix l'article 4 d'aquest Decret podran ser objecte de recurs d'apel·lació únicament quan la resolució recaiguda impossibiliti la continuació del procediment."*

Vam aclarir la qüestió en un Aute molt recent del 24-10-2017 (TSJC153-2017), i no podem més que repetir que *"Si bé existeixen resolucions antigues que han considerat que un Aute desestimant la prejudicialitat no impedeix la continuació del procediment i no pot per tant ser objecte d'apel·lació (veure Autes 164/07, 41/07 i 140/01), la jurisprudència més recent, però assentada, de la Sala és clarament d'admetre el recurs en contra de tal Aute (veure, entre altres, els Autes 45/09, 417/14, 144/2016, 171/15 i 481/15).*

En efecte, tal com explicat de manera detallada en el nostre Aute TSJC- 001/12 del 31-05-2012, les qüestions de prejudicialitat tenen una natura diferent de les excepcions processals.

Una petició de suspensió per prejudicialitat no és una excepció aixecada per a obtenir una sentència absolutòria sinó que és relativa a la resolució prèvia d'una qüestió de la qual depèn la decisió que s'ha de dictar. Així, les qüestions de prejudicialitat requereixen un pronunciament previ perquè tenen per efecte de suspendre la tramitació del procés, en quant les excepcions processals poden ser resoltes amb el fons.

Al respecte, cal afegir que tota resolució dictada en primera instància per un Batlle ha de poder ser objecte de recurs per davant d'un òrgan jurisdiccional superior. No és contrari a aquest principi el fet que un Aute que es pronuncia sobre una excepció processal desestimada no pugui ésser objecte d'apel·lació immediata pel fet que no impedeix la continuació del judici ja que es podrà sotmetre la qüestió al tribunal superior en el marc del recurs contra la sentència d'instància. Però, en matèria de prejudicialitat és diferent puix el fet de denegar-la té com a conseqüència que el procediment s'haurà de dur a terme sense prendre en compte elements que es pretenen imprescindibles per a la resolució sense que una decisió contrària posterior de l'òrgan jurisdiccional superior pugui tenir efecte al respecte.”

Per conseqüent, en el present afer també, considerem que és amb raó que el recurs es va admetre a tràmit i l'hem d'examinar.

II.- Apareix de l'extracte de punts de vellea adjuntat a l'escrit de demanda com a document número 1 que va existir una relació laboral a partir del mes d'octubre del 2004 entre el Sr. X.M.G. i l'entitat bancària “A”, i que aquesta darrera el va cotitzar com a assalariat fins al mes de febrer del 2012.

En data 15-02-2012, i després de l'extinció de mutu acord de la relació laboral (segons indica l'instrument aportat com a document número 3), les parts, és a dir d'un costat, “A”, representada pel Sr. J.P.M.P., i de l'altre el Sr. X.M.G., van formalitzar un acord privat destinat a regular la relació futura pels 10 pròxims anys seguint la data de firma entre l'entitat bancària i el seu “ex Directivo”. Així, van atorgar una clàusula de confidencialitat, una clàusula de col·laboració i una clàusula de no competència compensada per un complement de 150.000.-euros a abonar trimestralment (aproximadament 38.000.-euros). També van acordar que “A” es comprometia a seguir amb la defensa i direcció lletrada dels litigis en els quals el Sr. X.M.G. es pogués

trobar incriminat a l'ocasió de l'exercici de les seves funcions, i a mantenir els seus drets en el pla de pensions així com la seva cobertura sanitària.

És el compliment d'aquest acord que el Sr. X.M.G. reclama en el present procediment ja que afirma que a partir de l'Aute de bloqueig dels seus comptes "A" va deixar d'abonar les trimestralitats, de mantenir la cobertura social i d'assumir les despeses de defensa lletrada.

Al respecte d'aquest contracte, els demandats han sostingut que és nul donat que es tractaria d'un contracte simulat i sense causa tota vegada que, de manera esquemàtica, es va atorgar dos anys després del final de la relació laboral; que correspon a una mena de pre-jubilació; que la clàusula de confidencialitat no té cap raó d'esser donat que ja existia en el contracte laboral i que la clàusula de no competència no és conforme a l'article 48 del Codi de relacions laborals que limita tal clàusula a 3 anys.

El tribunal ha considerat que les causes penals seguides no tenien per objecte el contracte del 15-02-2012 i que si s'arribés a declarar en les causes penals que dit contracte havia constituït un instrument emprat per defraudar els drets de "A", la mateixa disposaria de les accions legals que corresponguin.

III.- Els arguments revocatoris són essencialment que: 1) les dues causes penals incideixen directament en aquest procediment civil ja que en les mateixes es dirimirà la conducta del Sr. X.M.G. i del Sr. J.P.M.P. a qui se li imputa entre altres un delictes d'abús de posició dominant al perjudici de "A" ; 2) és imprescindible que les causes penals es concloguin prèviament per tal de poder determinar i qualificar les accions del Sr. X.M.G. i del Sr. J.P.M.P.; 3) aquest darrer ha pogut actuar amb abús de posició i el contracte no té cap raó de ser ni cap sentit econòmic, sent a destemps i plenament discrecional i 4) l'actuació de "A" va ser viciada i es poden posar en dubte les actuacions del Sr. J.P.M.P. com del Sr. X.M.G. però cal que ho determini la jurisdicció penal.

Cal en primer lloc indicar que la part apel·lant no articula cap greuge en contra de la motivació i dels arguments del Tribunal sinó que torna a afirmar l'existència d'una prejudicialitat penal i presenta en aquesta alçada nous arguments, aportant nous documents, quan en primera instància no havia explicat perquè la suspensió del procediment seria imprescindible sinó que havia invocat essencialment que el Sr. X.M.G. era investigat en les dues causes i que el contracte podia revelar-se un instrument utilitzat per defraudar "A".

Aquesta constatació seria suficient per desestimar el recurs però per tal d'aportar una resposta completa poden motivar el següent.

No hi ha discussió sobre els principis i els criteris aplicables a la matèria (tal com fixats pels articles 8 de la LQJ del 2 i 3 de setembre del 1993 i 19 de la LTPJ del 21-12-1993 i recordats per la sentència d'instància) els quals determinen que la prèvia resolució de la qüestió prejudicial penal ha de ser **imprescindible** per a la resolució del judici civil i que el moment processal a partir del qual una qüestió penal pot suspendre el procediment és l'admissió a tràmit d'una querella i denúncia, o el moment en què un òrgan judicial incoï sumari de conformitat amb l'article 8 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Per a que prosperi la qüestió de prejudicialitat penal plantejada per la part defenent, s'apliquen criteris restrictius i s'ha d'establir que la solució del procediment penal en curs condicioni de manera directa la resolució del judici civil i no és suficient l'existència d'una connexió entre els dos procediments.

En el cas que ens ocupa, aquesta relació directa i de natura a poder determinar de manera clara la resolució del litigi civil no queda establerta.

És cert que el Sr. X.M.G. es troba processat per un delictes major de blanqueig de diners comès en grup organitzat, en establiment bancari i de

manera habitual (autes penals 8000081/15). De manera molt resumida, aquest afer concerneix, presumptament, les operacions de blanqueig que haurien existit a “A” pel compte de varis clients a les quals haurien participat diversos responsables i gestors del banc, i entre ells el Sr. J.P.M.P. i el Sr. X.M.G.

També és cert que en el marc dels autes penals 8000176/2015 s’investiguen fets podent ser constitutius d’uns delictes majors de falsejament de comptes socials, d’abús de posició dominant, d’administració deslleial d’una empresa, de defraudació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i de blanqueig de diners. En aquest afer es pot dir de manera molt general, d’una part, que s’investiga la societat “B” que hauria servit al Sr. J.P.M.P. per realitzar diversos il·lícits penals i pagaments fraudulents en particular per ocultar el producte del delicte de blanqueig comès per alguns membres de “A”, i d’altra part que, presumptament, el Sr. X.M.G. hauria sigut beneficiari d’un traspàs de diners, raó per la qual es va decidir del bloqueig preventiu i control del seu compte bancari.

No obstant això, no es veu el vincle directe entre aquests fets i el contracte d’autes, i no apareix en què la solució de les actuacions penals pot condicionar o fer variar la solució del litigi civil.

Com el tribunal ho ha posat de relleu de manera encertada els procediments penals en qüestió i el civil tenen objectes diferents.

Efectivament, no s’ha acreditat en que els processos penals en curs s’investigarien fets que fonamenten les pretensions de l’agent, és a dir que el contracte del 2012 mateix seria objecte d’investigació.

Els elements acreditats en autes no permeten considerar que l’eventual condemna del Sr. X.M.G. per blanqueig de diners podria afectar directament el contracte del 2012 en contra del qual no apareix que existí cap

acció, penal o civil, per part de “A”, salvat la demanda reconvençional presentada en el marc del present judici.

El que pretén finalment la part defenent, és que la possibilitat que els afers penals en curs revelin que el contracte el compliment del qual es demana l’aplicació en el present procés civil constituiria en realitat un frau hauria de paralitzar dit procediment civil.

Però, tal situació no correspon als requisits de la prejudicialitat penal tota vegada que el fet que, a criteri dels defenents, el contracte sigui sospitós no és suficient per considerar el caràcter imprescindible de la suspensió.

A títol de reforç, i quant a l’argument del tribunal que si s’arribés a declarar en les causes penals que el contracte del 2012 hauria constituït un instrument emprat per defraudar els drets de “A”, la mateixa disposaria de les accions legals que corresponguin, constatem que la part apel·lant no el rebutja. En tot cas, compartim aquest argument tota vegada que si “A” pot establir que el seu representant va actuar abusant dels seus poders, podrà repetir en contra d’ell les conseqüències del compliment del contracte.

Així les coses considerem que no existeixen els requisits per a donar lloc a la petició de suspensió per prejudicialitat penal i l’Aute apel·lat s’ha de confirmar.

IV.- La desestimació del recurs comporta la imposició de les costes d’aquesta alçada a la part apel·lant vençuda.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d’Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs de la representació processal de la “A”, SA, contra l’Aute de l’Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 30-05-2017 que confirmem íntegrament, imposant a la mateixa les costes judicials de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramès testimoni a l’Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.